Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

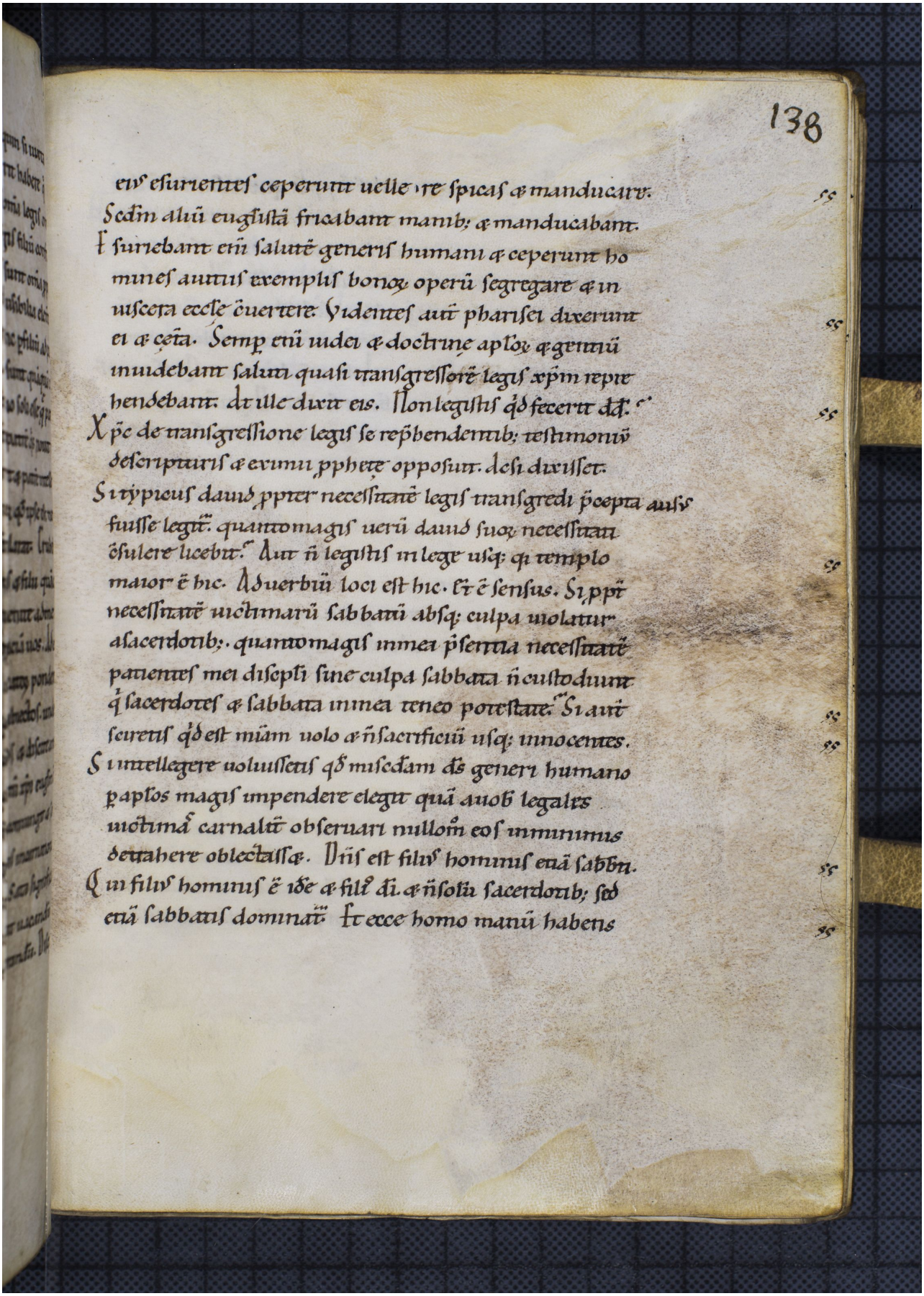

138

eis esurientes ceperunt uelle ire spicas & manducare.
Secdm aliū euglistā fricabant manib; & manducabant.
Et suriebant eū salutē generis humani & ceperunt ho
mines auctis exemplis bonoꝝ operū segregare & in
uiscera ecclesie conuertere. Videntes autē pharisei dixerunt
ei & cēta. Semp enū iudei & doctrinę apl'oꝝ & gentiū
inuidebant saluti quasi transgressorē legis xp̄m repre
hendebant. At ille dixit eis. Non legistis q̄d fecerit dd̄.
Xp̄c de transgressione legis se rep̄hendentib; testimoniū
de scripturis & eximii ꝓphetę opposuit. Desi dixisset.
Si typicus dauid ꝓter necessitatē legis transgredi p̄cepta ausus
fuisse legit̄. quanto magis uerū dauid suoꝝ necessitati
ōsulere licebit. Aut ñ legistis in lege usq; qi templo
maior ē hic. Aduerbiū loci est hic. Et ē sensus. Si ꝓp̄
necessitatē uictimarū sabbatū absq; culpa uiolatur
a sacerdotib;. quanto magis in mei p̄sentia necessitatē
patientes mei discipli sine culpa sabbata ñ custodiunt
q̄ sacerdotes & sabbata in mea teneo potestate. Si autē
scireris q̄d est miam uolo & ñ sacrificiū usq; innocentes.
Si intellegere uoluisseris q̄d misericordiam d̄s generi humano
ꝓplos magis impendere elegit quā auob legalis
uictimā carnalit̄ obseruari nullom eos inuitimus
detrahere oblectasse. Dñs est filius hominis etiā sabbati.
Qm filius hominis ē ide & filius di. & ñ solū sacerdotib; sed
etiā sabbatis dominat̄. Et ecce homo manū habens